

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-07072-015
Otsuse kuupäev	14. dets 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg
Tarbija	
Kaupleja	24-7FITNESSKLUBI OÜ, 14045006
Tarbija nõue	Lepingu rikkumise kõrvaldamine.
Asja läbivaatamise aeg	10. dets 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada.
2. Osuühingul 24-7Fitnessklubi hoiduda tarbijalepingu rikkumisest ning tühistada tarbijale esitatud arved 18412 ja 18413.
3. Kauplejal esitada tarbijale lepingu kestuse ajal tekkinud tasunõude arvestus lähtudes tegelikult osutatud teenuse perioodist ning tuua välja nõuete saldo arvestades otsuses toodud selgitusi. Tarbijalt ettemaksuna saadu tuleb tagastada.
4. Kauplejal täita komisjoni otsus 30 päeva jooksul arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 3.veebruari 2020 lepingu, millega kaupleja võttis enesele kohustuse võimaldada tarbijal kasutada spordiklubi teenuseid kuni 2.vebruarini 2021 ja tarbija võttis enesele kohustuse tasuda teenuse eest igakuiste maksetega. Kaupleja kasutab kliendisuhetes eelnevalt väljatöötatud tüüptingimusi.

Seoses Eesti Vabariigis väljakuulutatud eriolukorraga teatas kaupleja spordisaali sulgemisest alates 15.märtsist 2020 ning kliendilepingu tähtaja pikenedis selle perioodi ulatuses, mille kestel on klubi suletud.

25.märtsil 2020 teatas tarbija kauplejale, et tema tervis on oluliselt halvenenud ja tal ei ole võimalik kaupleja teenuseid enam kasutada. Sotsiaalkindlustusameti otsuse P260-2020-48395 järgi on määratud tarbijale alates 9.märtsist 2020 raske puue.

Kaupleja selgitas tarbijale, et aastaks sõlmitud lepingut ei saa reeglina ennetähtaegselt lõpetada. Kaupleja pakkus tarbijale võimalust anda leping üle, tasudes klubile lepingu

üleandmise tasuna 10,00 eurot või siis maksta lepingu lõpetamiseks klubile hüvitist kogusummas 61.75 eurot. Kaupleja esitas tarbijale 14.aprillil 2020 arved 18412 ja 18413 lepingu lõpetamise tasuna 30.88 euro ja 30.87 euro tasumiseks vastavalt 30.aprilliks 2020 ja 31.maiks 2020. Lisaks nõuab kaupleja tarbijalt märtsi arve nr 633548 tasumist summas 19,00 eurot.

Tarbija on seisukohal, et tal oli lepingu ülesütlemise õigus; kaupleja rahalised nõuded on põhjendamatud; ta ei ole sõlminud mingit kokkulepet hüvitise tasumiseks. Tarbija nõuab lepingu rikkumise lõpetamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja väidab, et pooled leppisid kokku tähtajalise lepingu lõpetamises ja tarbija kohustus tasuma kauplejale selle eest tasu kogusummas 61,75 eurot. Aastase paketiga lepingut tarbija ühepoolset lõpetada ei saa. Tarbija võlgneb klubile ka märtsi tasu summas 19,00 eurot.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. VÕS § 8 lg 1 ja § 9 järgi võtavad lepingupooled teineteise suhtes kokkulepitud sisuga kohustusi. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb teenuse osutamise (töövõtu) lepingul.

Pooled vaidlevad tähtajalise lepingu lõpetamise õiguse ja võimalike kaasnevate hüvitiste õiguspärasuse üle.

Esmalt lahendab komisjon lepingu ülesütlemise lubatavusega seonduva, seejärel kaupleja esitatud rahaliste nõuetega seonduvad vaidlusküsimused.

Tarbija on seisukohal, et tal oli mõjuval põhjusel õigus leping ühepoolset lõpetada (üles öelda). Kaupleja on seisukohal, et aastase kestusega lepingut tarbija ühepoolset üles öelda ei saa.

VÕS § 655 järgi võib tellija töövõtulepingu igal ajal üles öelda. Seadusandja ei ole sidunud tellija ülesütlemise õigust lepingu tähtajaga ega ka ülesütlemise põhjusega. Üldise ülesütlemise lubatavus tuleneb lepingu olemusest, st töövõtulepingu sõlmimisest ei saa tekkida pealesunnitud teenuse tarbimise kohustust.

Töövõtulepingu lõppemiseks VÕS § 655 alusel on vajalik üksnes ülesütlemise avalduse tegemine töövõtjale. Kuivõrd seadusandja ei ole lepingu ülesütlemise tahteavaldusele seadnud kohustuslikke vorminõudeid, tuleb tuvastada tarbijal lepingust vabanemise tahte olemasolu ja selle tahte avaldamine kauplejale.

Tarbija teatas 25.märtsi 2020 e-kirjaga (k 14:03:08), et peab kaupleja teenustest ära ütlema tervislikel põhjustel. Tarbija selgitas tervislikku olukorda ka lähemalt ning esitas hilisemalt kauplejale neid asjaolusid kinnitava tõendi. Komisjoni hinnangul on tarbija tahe ühemõtteliselt selge; kaupleja pidi lepingu lõpetamise tahtest aru saama ning sellega arvestama.

Tsiviilseadustiku üldosa seaduse (TsÜS) § 69 lg 1 järgi muutub kindlale isikule tehtud tahteavaldus kehtivaks selle kättesaamisega. Kaupleja on tarbija kirjale vastanud samal päeval kell 14:28; seega ei ole kahtlust avalduse kättesaamises ning lepingu ülesütlemise tahteavaldus muutus kehtivaks 25.märtsil 2020.

Komisjon selgitab kauplejale, et lepingu ülesütlemine on ühepoolne kujundusõigus, mis ei vaja õigusliku tagajärje tekitamiseks teise poole nõustumust. Kaupleja ei saa tüüptingimustega ega ka eritingimustega piirata tarbija seadusest tulenevat üldist lepingu ülesütlemise õigust kuna tarbijatöövõtu puhul on seaduses sätestatuga võrreldes tellija kahjuks kõrvalekalduvad kokkulepped tühised (VÕS § 657).

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et 3.veebruari 2020 sõlmitud teenuse osutamise leping lõppes tarbija poolt lepingu ülesütlemisega 25.märtsil 2020.

Pooled vaidlevad selles, kas tarbija võlgneb kauplejale märtsikuu tasuna 19,00 eurot või mitte. Tarbija väidab, et on vaid mõne külastuskorra eest juba tasunud 39,00 eurot; tarbija avaldusest on võimalik aru saada, et tarbija hindab tasu ülemääraseks. Kaupleja on seisukohal, et tarbija on jätnud tasumata märtsi eest esitatud arve nr 633548 summas 19,00 eurot.

VÕS § 635 lg 1 ja 637 järgi on töövõtjal õigus tasule tehtud töö eest kokkulepitud ulatuses. Komisjon saab vaidluse lahendamisel tugineda üksnes esitatud tõenditele. Komisjonile on esitatud kliendilepingu üldtingimused, millest on võimalik aru saada, et tarbijal lasub kohustus maksta osutatud teenuste eest kalendrikuulise arvestuse alusel lähtudes lepingu sõlmimise kuupäevast (p-d 1.4). Esimene arve esitatakse kliendile alates esimesest teenuse osutamise päevast kuni jooksva kuu lõppemiseni ning ettemaksuna järgneva kuu eest (p 5.1.1). Tarbija on väitnud, et on kauplejale tasunud 39,00 eurot; kaupleja ei ole teenustasu arvestust komisjonile esitanud. Seega puudub komisjonil võimalus hinnata maksekohustuse täpset summat.

Arvestades asjaolu, et tarbijaleping kehtis 2.veebrurist kuni 25.märtsini 2020; samuti asjaolu, et kaupleja osutas teenuseid tarbijale vaid 14.märtsini 2020 ja lepingu lõppemise tõttu ei ole kauplejal lisateenuse osutamisega lepingu rikkumist heastada, leiab komisjon, et kauplejal on õigus teenustasule ühe kalendrikuu eest (2.veebruar 2020 – 2.märts 2020) ja teisest kalendrikuust proportsionaalselt (3.märts 2020 – 14.märts 2020) teenuse osutamise ajale.

Kaupleja peab esitama tarbijale lepinguga kooskõlas oleva teenustasu arvestuse ning eeltoodud selgitusest lähtuvalt välja tooma, kas ja kui siis millises ulatuses on kauplejal juba osutatud teenuste eest tasunõue (VÕS § 637) või on tarbijal tagasitaitmissuhtes ülemäärane makstu tagastamise nõue (VÕS § 189 lg 1).

Pooled vaidlevad ka selles, kas kauplejal on õigus nõuda tarbijalt tasu lepingu ennetähtaegse ülesütlemise eest. Kaupleja väidab, et pooled leppisid kokku hüvitise tasumises kogusummas 61.75 eurot; tarbija eitab sellise kokkuleppe sõlmimist.

Komisjoni arvates ei saa kaupleja tugineda hüvitise nõudes väidetavalt sõlmitud kokkuleppele. Kaupleja tüüptingimuste p 8.6 järgi tuleb lepingut täiendada või muutada kokkulepped sõlmida kirjalikult. Kaupleja ei ole komisjonile hüvitise tasumise kohta vormistatud kokkulepet esitanud. Seega nõustub komisjon tarbijaga, et sellekohast kokkulepet sõlmitud ei ole.

Seaduse alusel on töövõtjal juhul, kui tellija on töövõtulepingu üles öelnud, õigus nõuda kokkulepitud tasu, millest on maha arvatud see, mille ta lepingu ülesütlemise tõttu kokku hoidis või mille ta oma tööjõu teistsuguse kasutamisega omandas või oleks võinud mõistlikult

omandada (VÕS § 655 lg 1).

Osundatud seadusest tuleneb, et tarbija poolt lepingu ülesütlemine ei lõpeta reeglina töövõtja tasunõuet. Töövõtjal on lepingu lõppemisele järgneval perioodil jätkuvalt õigus kokkulepitud tasule, kuid seda üksnes ulatuses, milles kokkulepitud tasunõudest on maha arvestatud lepingu ülesütlemisest töövõtjale tekkinud kokkuvõid.

Tasunõude olemasolu sõltumata tasunõude alusest, peab tõendama tasu nõudja, so kõnealusel juhul kaupleja. Komisjonile ei ole esitatud arvestust, millest oleks võimalik järeldada, et kauplejal puudus lepingu ülesütlemise tõttu võimalus oma tööjõudu teiste klientide huvides kasutada või et kõnealuse lepingu täitmiseks on tehtud eraldiseisvalt kulutusi, mille tegemine on seostatav üksnes selle lepinguga. Arvestades lepingu olemust on kaupleja põhikohustuseks treeningvahenditega sisustatud spordisaali kasutamise võimaldamine huvitatud isikutele. Kaupleja ei ole esile toonud ka seda, et tarbija oleks lepingu sõlmimisega omandanud klubi kasutusõiguse aastaks eksklusiivselt ning seetõttu pidi kaupleja piirama teiste võimalike klientidega lepingu sõlmimist ning et see olukord jätkub ka peale lepingu lõppemist.

Kaupleja tüüptingimuste järgi on tarbijaleping üleantav; kaupleja hinnakirja järgi on lepingu üleandmise tasu 10,00 eurot. Sellest järeldab komisjon, et kaupleja tööjõu ja treeningvahendite ning ruumide kasutamine ei ole üldjuhul seotud konkreetse kliendiga ning kauplejal on mõistlikult võimalik saada oodatud tulu teiste klientide arvel samas ulatuses kui kaupleja võis oodata lepingu täitmist kõnealuse lepingu tarbijalt. Komisjoni arvates vähendab kaupleja eeldatav kokkuvõid töövõtja tasunõuet 10,00 euron.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja on tarbija suhtes lepingut rikkunud. Kauplejal lasub kohustus esitada tarbijale teenustasu arvestamise aruanne, millest on nähtav lepingu täitmisele vastava perioodi eest teenustasu arvestamine ja saldo. Kauplejal puudub õigus nõuda tarbijalt kokkulepitud tasu lepingu lõppemisele järgneva perioodi eest rohkem kui 10,00 euro ulatuses.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/